

ת"פ 40527/06 - מדינת ישראל נגד מ ט

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 40527-06 מדינת ישראל נ' ט (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ ט

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בעבירות תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם היה נשוי לגבי ט (להלן: "המתלוננת"). בני הזוג עלו ארצה מארצות הברית בחודשים עוברים לאירופה, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום החלו בהילוי גירושין וגרו בדירות נפרדות במרכז הקיליטה במבשרת ציון (להלן: "מרכז הקיליטה"). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14/6/13, הגיע הנאשם אל דירת המתלוננת במרכז הקיליטה, לאחר שלןليلת קודם בדירת דודו, בשל סכסוכים חוזרים ונשנים בין לבני המתלוננת. הנאשם ישב בדירה יחיד עם בנים התינוק בן השנה וחצי, צלפתה קם, סגר את דלת הדירה, סטר לתמלוננת, אחז בגרונה ולא חдал על אף שהמתלוננת צעקה שנייה לה. הנאשם אחז בגרונה של המתלוננת עד שעז התעלפה ונפלה ארצה, הכל בזמן שהתינוק נמצא במקום. לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום. מעשי הנאשם הותירו אדמדומות בצווארה של המתלוננת.

תסקير שירות המבחן

2. שירות המבחן ערך מספר תסקרים בעניינו של הנאשם. מדובר בנאשם בן 28, יליד אתיופיה, ואב לילד בן שלוש. בתחילת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לבטא את קשייו ולהכיר במשיו, נעדר מוטיבציה להליך טיפול, ולפיכך קבוע רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות דומה בעתיד. צוין כי שירות המבחן התייחס אף לשיחה שנערכה עם המתלוננת, ולפייה נקט הנאשם באליםות כנגדה טרם עלו ארצה, בסמוך לאחר שהתחתנו. יחד עם זאת, בהמשך השתלב הנאשם בהליך טיפול, הן במרכז הקיליטה והן במרכז למינית אלימות במשפטה, תוך ליווי של סטודנט

עמוד 1

לעבודה סוציאלית. הנאשם גילה מוטיבציה לשינוי, נרתם לטיפול ושיתף פעולה באופן מלא. ביום, למעלה מחצית השנה מאז שולב בטיפול, הנאשם בעל מודעות לטיפול בקשויו, מבין את מקומו במערכת היחסים ביןו לבין המתלוונת, ומצליח למצוא דרכים אלטרנטיביות להתנהגותו. בנוסף, הנאשם מגלה כוחות בדרך של שמירה על מקום העבודה יציב. הערכת שירות המבחן היא כי ביום רמת הסיכון הנש��ת ממנו היא נמוכה.

לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן לשנה, לצד מסר על תנאי מרთיע.

טייעוני הצדדים

3. המשימה עתירה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מסר קצר שיוצאה בעבודת שירות, ועד למספר חודשים מסר בפועל. בהתחשב בתסקירות אשר הצבע על שני חיבוי שחל בנאשם, היעדר עבר פלילי ושיתוף הפעולה בהליך, עתירה המשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמור של המתחם.

בא כוח הנאשם עתירה לביטול הרשות והטלת צו מבחן ושל"צ, תוך ש nimkaה זאת לצורך לשמור על רצף טיפול, וכי הרשות עלולה לפגועה באפשרויות לימודים ותעסוקה בעתיד. עוד צינה, את קבלת האחריות של הנאשם וניסיבות חייו הקשות.

ה הנאשם הביע חרטה על מעשיו ולקח עליהם אחריות.

אי הרשות

4. הכלל בסדר הדין הפלילי, קובע כי מי שהודה במעשה עבירה יורשע בדיון. רק במקרים מיוחדים וויצאי דופן, "חריג שבחריגים", בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בגיןיהם לבין תעלת הרשות לאינטראס הצבורי, "אות בית המשפט לסתות מכלל הרשותה, וזאת בהתקיימים של שני תנאים מצטברים: פגעה חמורה בשיקום הנאשם, וכן סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 תמר כתוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (1997)). עוד לעניין היה ההליך חריג ומצויץ, ראו רע"פ 2589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14)).

יש להזכיר כי מדובר בשני תנאים מצטברים.

לגביו הנזק שיגרם לנאשם, נקבע כי **"אין מקומ להסתפק בתרחיש תיאורתי, ויש להצביע על קיומו של נזק מוחשי קונקרטי אשר צפוי לנשפט כתואמה עצמה הרשותה"** (רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.01.15); רע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013)). עוד נקבע, כי את הטענות לגבי אותה פגעה קשה וקונקרטיבית, יש לבסס בריאות מתאימות (רע"פ 7244/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, (10.11.14)).

במקרה הנדון, לא הוצאה לפניה כל ראייה לנזק "מוחשי וקונקרטי" לנאשם בהרשותו, זאת מעבר לעצם הרשות כל אדם אשר לא עומד לחובתו עבר פלילי. כל טיעוני הנאשם לנזק הצפוי לו, בשל למידים עתידיים ומקצוע שירכוש בעתיד, לא התב�טו על דבר מעבר לעצם ההצהרה על כוונה שכזו. לפיכך, אני קובע שה הנאשם לא עמד באחד

התנאים הנדרשים ואין מקום לביטול הרשעתו. מעלה מהדרוש, אצין כי ספק רב בעניין אם ניתן היה לבסס סיום הליך ללא הרשעה, אף לו היה מוכח נזק קונקרטי לנאשם, זאת נוכח אופי מעשה האלימות בו נקט הנאשם בוגד בת זוגו, וכן העובדה שמדובר בתופעה נרחבת המכילה עינויה משמעותית שתהווה הرتעה לציבור הרחב.

מתחם העונישה

5. נקיטה בכך הזרע כלפי הזרע, מהויה פגיעה בשלומו ובבטיחונו האישי של הנפגע. מעשים כוכנים אלה לובשים משנה חומרה, כאשר הם מכונים כלפי בת זוג, בתוך התא המשפחה. הדבר מצא את ביטויו בהחמרת העונישה על ידי החוקק והפסיקה, אשר הדגישה את הצורך במתן מענה עוניי הולם בוגד מעשי אלימות אלה. לצד זאת, מדובר בסוג עבירות שמידת חומרתן משתנה בהתאם לנסיבות ביצוען, נסיבות להן יש לתת משקל משמעותי בעת קביעת מתחם העונישה (לגביו משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם העונישה ההולם, ראו ע"פ 1323/13 חסן ב' מדינת ישראל, (05.06.2013), פסקאות 9-8; ע"פ 1127/13 עמאאל גברגזי נ' מדינת ישראל, (15.01.2014), פסקה 25).

במקרה הנדון, מדובר בפרץ אלימות חד פעמי, אך נסיבותיו אין קלות: הנאשם סטר תחילת למתלוננת, ובהמשך אחוז בצווארה. הנאשם לא הירפה מכך, על אף בקשה של המתלוננת וכן העובדה שבנים התינוק נכון עד שמתלוננת התעלפה. אין מדובר באלימות הגורמת אך כאב באיבר גופו, אלא בפעולה אשר עלולה הייתה להסתיע בנסיבות קשות ביותר. עוצמת אחיזתו של הנאשם, והוירה סימנים על צווארה של המתלוננת.

לאחר ששלתי את מעשה העבירה בנסיבות, את הפסיקה הנהוגת וכן את הפגיעה בערך המוגן, אני קובע כי מתחם העונישה נע בין מס' 12 וחודשי מס' 13 inclusive. ועד ל-12 חודשי מס' 14.01.2014.

העונש המתאים

6. הנאשם אדם צער, שלא כל עבר פלילי, אשר עלה ארצה מאטיפיה מספר חדשים עובר לביצוע העבירה. הנאשם הודה בכתב האישום המתווך, קיבל בכור אחריות על מעשיו, ואף הביע צער בדבריו בבית המשפט. לאחר שתחילת לא הפנים הנאשם את חומרת מעשיו והתקשה לקבלת אחריות אמיתי לביצועם, מאז שולב בהליך טיפול, חל שינוי בדעותיו והתנהגותו והבנתו את מעשיו. ביום, התרשם שירות המבחן כי קיימת מסוכנות נמוכה מצדינו של הנאשם, אשר נמצא עדין בהליך טיפול מקיף. הנאשם עובד מזה מספר חדשים במפעל, עובדה המעידת אף היא על יציבותו בחיו. נסיבות כוללות אלה מציבות את הנאשם ברף נמוך של מתחם העונישה, אך אין מוצא כי יש בהן כדי לחרוג ממתחם זה. הנאשם אכן ביצע כברת דרך ממשמעותית בהליך הטיפול, אך אופי העבירה מהיבט עונישה משמעותית בדרך של מסר לריצוי בעבודות שירות. לגבי משך התקופה אשר יהא על הנאשם לרצות, את חשב בשינוי שערר, לצורך בעידודו להמשיך בדרך זו, וכן בהשפעת מידת העונש עליו.

לאחר ששלתי את כל האמור לעיל החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

- ב. שישה חודשים מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. שלושה חודשים מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עינוי.
- ד. צו מבחן למשך שנה מהיום זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים, תוך 45 יום מהיום ניתן היום, ט"ז אולול תשע"ו, 18 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים וה הנאשם.